

TOP SECRET

NJEMAČKI ODVJETNICI DAVOR I ZLATKO PRTENJAČA EKSKLUZIVNO OTKRIVAJU ZA VEČERNJI LIST ŠTO SE ZBILO NA TAJNOM SASTANKU U ZRAČNOJ LUCI U MÜNCHENU

NIJEMCI NISU NOBILU NUDILI TRI GODINE ZATVORA PERKOVIĆU

Braća Davor i Zlatko Prtenjača, njemački odvjetnici obitelji žrtava. Udbinih uobjavsta, analizirali su Perkovićeve izjave otri je tjean dana i one iz 1998., kao i posljednje izjave njegova odvjetnika Ante Nobila, a imaju informacije i o njegovu sastanku s njemačkim tužiteljima

ZVONIMIR DESPOT
PIXSELL

Slučaj Josipa Perkovića i dalje tereži Hrvatsku. Posljednjih dana dogodila su se dva nova momenta. Prvi je da je SDP izgubio, barem zasad, u pokušaju da pokrene izmjene Ustava vezane za nezastarjavanje počinjenih ubojstva i iz političkih bodova. Drugi je da je Perković prošle nedjelje u Večernjem listu dao javne izjave, prvi put nakon 1998., kada je samo jednom u cijeloj svojoj karijeri dao intervju za javnost, za medije. Činjenica da je Perković odlučio javno progovoriti, sigurno i uz blagoslov svog odvjetnika Ante Nobila, dovoljno govori koliko je za njih situacija ozbiljna.

Braća Prtenjača smatraju da je i nakon medijskih istupa Josipa Perkovića i Ante Nobile ostalo previše otvorenih pitanja

Kako je Perković u izjavama prošle nedjelje iznio niz podataka koji bi trebali biti u njegovu korist, odlučno su ponovno reagirali odvjetnici braća Davor i Zlatko Prtenjača

put preko medija djelomično izjasnio u vezi sa zadnjim događajima u slučaju "lex Perković". Njegovi su "prijatelji" tako opisali njega i situaciju u kojoj se nalazi, ali i sam je Perković dao neka objašnjenja cijelog slučaja. Ova, možemo je nazvati, medijska kampanja Perkovića i njegovih "prijatelja", za koje ne znamo tko su, kao i Perkovićev razgovor koji je 1998. godine dao Vjesniku, jedini su javni "nastupi" bivšeg generala Udbe. Ta dva javna Perkovićeva nastupa vrlo su zanimljiva i zbog toga smo se odlučili analizirati Perkovićeve izjave nakon što smo ih stavili u širi kontekst cijeloga slučaja vezanog za lex Perković.

Svakome će biti vidljive sljedeće toč-

ke. Perkovićeve izjave i izjave njegovih "prijatelja" u mnogim su i bitnim točkama proturječne, što posljedično dovodi u pitanje i Perkovićevu vjerodostojnost u cjelini. Perković i njegovi "prijatelji" nisu dali dokaz da Perković nije na ovako ili onako povezan s ubojstvom Stjepana Đurekovića. Ostalo je previše otvorenih pitanja pa i dalje stoji činjenice zbog kojih se može zaključiti da je Perković povezan s Đurekovićevim ubojstvom. I dalje se srpski hrvatskoj javnosti sugeriraju da su srpska tajna služba, odnosno Beograd odgovorni za Đurekovićovo ubojstvo i da hrvatske tajne službe s time nemaju veze, pa tako ni sam Perković. Uzevši u obzir sve indicije i činjenice

kritički donijeti me slučaju. Nij slučaj "lex Perković" jedini njemački Kličnu pitanje svakog odvjetnika u vezi s obratn postupak, jest ka svjedok koji je d klijenta nije v slučajeve uz po pitanje kako m mente da je baš govori istinu i negacij, samim dostojan, tako iskaze svjedoka

svojе zaključke u
cilj da bi ocijeni
ovoc" ili da osuđ
mo se da će to us
sud.

u i najbitnija za
uka u kaznenom
nom, u svakoj faz
nu mogu dokaza
na iskaz protiv r
prodotojan. U v
pitanje povezan
gu sudu pružiti i
moj klijent ona
a je baš njegov v
time i klijent v
da bi sudovi odu
Dobar i iskusan
gotovo sve da
svjedoka, što je
va zadaća i duž
a i u isto će vri
prihvatiti iskaz k

JEDEĆOJ STRANICI

Uzevši u obzir sve indicije i činjenice sudova, ali i Perkovićeve izjave, postoji sumnja u argumente iz Perkovićeve medijske kampanje

preko nemackih institucija. Braca Prtenjača analizirala su Perkovićeve izjave otprije tjedan dana i one iz 1998., kao i posljednje Nobilove izjave. Evo njihova zaključka:
– Josip Perković 14. srpnja 2013. prvi se

Nobilo je redovito, tjednima, zvao nadležne njemačke institucije i molio da se nađu

NASTAVAK S PRETHODNE STRANICE

ta kao jedinu mogućnost razvijanja događaja. Ali odvjetnik u tom slučaju mora biti vrlo oprezan i mora biti svjestan da i najstarija proturječja u klijentovoj izjavi može u pitanje dovesti njegov "prijetu", a tako i njegove rođosajne i rođakinske veze. Nije nadu za demokratskom svijetlu nego vjerojatno takvoj osobi i svi daljnji iskazi tumačiti će se kao laž i pokušaj iskrivljavanja istine. Zato izjave klijenta ili njegova odvjetnika mogu ponekad biti i vrlo kontraproduktivne pa dobar i iskusan odvjetnik mora biti vrlo oprezan i imati na umu da klijent daje iskaz ili bilo kakve izjave za svoj i na javnost.

Pervokiv je odlučio dati izjave za svoj osobni prošle nedjelje. Njegov "velikim razgovor" u Vjesniku iz 1998. godine, i prošlostne izjave u bitnim su točkama proturječne, tako da objektivnost ovih izjava može biti u pitanje. I koliko je Pervokiv uopće još vjerojodostojan u cijelom slučaju "lex Pervokiv"?

Prebacivanje odgovornosti

Ali idem redom. Perković i njegovi "znanci" pokušaju javnosti dokazati da je Perković bio blizak suradnikima Franje Tuđmana i Gojka Šuška i da je imao bitnu ulogu u stvaranju hrvatske vojske dugave unutar tajnih službi tadašnjeg Jugoslavije. Perković i njemu bliski suradnici pokušavaju dokazati da su ga krile, tako i objašnjavaju da je po- kojno predsjednika Tuđmana upo- znao i prije rata, prije devedestih, i da su na neki način, pogotovo Perković, znali da će se Jugoslavija raspasti. U prošlostojednoj Perkovićevoj medijskoj kampanji željelo se javnosti dati do- znanja da je baš Perković bio čovjek te da je bio njihov čovjek od poverle- nja. Istinit odgovor na tu tvrdnju mo- gli bi dati samo pokojni predsjednik ministar. To, nažalost, danas nije više moguće. No što se već vidi iz te argu- mentacije? Može se vidjeti poznatiji modus operandi bivšeg komunistič- kog političara, koristeći se činjenicom da je nekada bio čovjek istakao. Također kolega Anto Nipšić također preba-

U razgovoru je jedan Nijemac upitao Nobila vidi li on neku opasnost za sebe i za Perkovića zbog sadržaja razgovora i zbog Nobilovih ponuda. Nijemci na to pitanje nisu dobili odgovor

Davor Prtenjača

upoznali Perković i Tudman postoje dvije različite izjave jedne osobe, onda objektivni čitatelj odmah dovodi u pitanje vjerodostojnost Josipa Perkovića.

Sindičić i Prates

Pokušaj uobjavstva Nikole Štrédula u Skotskoj 1988. godine dostigao dostatan broj indicija da su baš hrvatske tajne službe, a ne srpske, bile povezane s pluenjem kakom, što bi učinili s hrvatskom emigracijom. Postoji pravomoćna presuda da u Skotskoj, gdje je baš Vinko Sindičić osuđen na zatvorsku kaznu. Sindičić je Hrvat i on je, prema vlastitim iskazima, bio suradnik Josipa Perkovića. Iako nikada nije priznao pokušaj uobjavstva, sve činjenice na sudu bile su dovoljne da ga se osudi. Činjenice iz toga slučaja mogu se povezati s hrvatskom težom da je postojala povezanost naših tajnih službi s pitanjem kako "tretirati" hrvatske emigrante.

Dana 14. listopada 1988. Sindičić je sletio u London i unajmio automobil od tvrtke Avis Rent a Car. Dana 16. listopada putuje u Kirkcaldy i u više navrata pita za Glen Lyon Road, gdje je tada živio Štedul. Radnica u hotelu u toj ulici i umirovljeni poštari primijetili su da je Sindičić tri dana automobilom obilazio ulicu. Dana 20. listopada Štedul oko osam sati kreće u

Perkovićeva medijska kampanja, barem kad je riječ o njegovoj vjerodostojnosti, ne bi se baš mogla nazvati uspješnom, tvrde odvjetnici Prtenjače

setnju. Na id se vraćao kući, Sindić je automobilom stigao do Stedula, otvorio prozor i Stedula pitao za put. Kad se Stedul približio prozoru i nakon što je sagledao prema prozoru, Sindić vađi pištolj i ispaljuje cijeli spremnik u Stedula koji je samo čudnom preživio. Sindić je potom pješačio prema kući i ukrcava se u autobus za domovinu. Na 15 minuta prije nego što je iz zrakoplov trebao poletjeti policija ga je uhitila na temelju izjava radnice iz poštara koji su zapisali registarske brojeve automobila i to odmah proslijedili u policiju koja je pak od tvrtke doznala da je automobil upravo vraćen te da Sindić živi u zrakoplovu.

U svakom slučaju, čitatelji odmah će vidjeti da Stedul Hrvat, predsjednik hrvatske emigrantske udruge HDP, da je egzektuor Sindić i također Hrvat i da je u tom trenutku baš Sindić bio, barem prema svojim iskazima, u vezi s Perkovićem. Nema povezanosti s Beogradom!

Iako Sindić nikad nije priznao da je on povezan s atentatom na Stedula, Sindić je, međutim, u svom pismu, koje je još jedna zanimljiva činjenica koja je gotovo zaboravljena. Na sudu u Münchenu, u slučaju Prates, Sindić otvoreno i jasno priznaje da je baš on u vrijeme atentata na Stedula bio u Skotskoj po nalogu Udbe i da je baš Sindić bio glavni lik u toj Sindićevoj operaciji u Skotskoj koja, prema Sindićevoj izjavi, nije imale veze sa Stedulom. Sindić je, međutim, rekao da je baš Sindić, prije nego što je po nalogu Udbe otišao u Skotsku, svoja novčana i imovinska pitanja povjerio baš Perkoviću, zato što je Sindić

Teško je prihvatiti argumente da hrvatske tajne službe nisu povezane s ubojstvima Hrvata u emigraciji

“
Državno
odvjetništvo u
Njemačkoj,
prema zakonu,
ne može bez
suda ponuditi
kaznu jer bi to
značilo da
državno
odvjetništvo i
tuži i sudi, što je u
Njemačkoj
nemoguće

cić razmišljao da se iz Škotske možda neće tako brzo vratiti. To su činjenice suda u Münchenu. Imajući u vidu cijeli niz ovih činjenica i indicija, ali i pitanje vjerodostojnosti osoba i iskaza, teško je prihvatiti argumente da hrvatske tajne službe nisu imale nikakve veze s izbjeglicama i emigracijom. Nakon što smo u obzir uzeli činjenice vezane za izjave Josipa Perkovića, valja još upozoriti na neke točke koje su vrlo bitne za cijeli slučaj, posebice za Perkovićevu medijsku kampanju. U svakom sudsokom postupku može se dogoditi pogreška, bilo o krivici optuženika ili na njegovu štetu. Basirajući se na činjenice, pravna služba zadržava u zakonu da postoji mogućnost da, a ne sumnja, sudnica se može pokrenuti iz početka. Očito je da i Perković misli da bi se suđenje Pratesu moglo ponoviti pa bi on tamo bio čak i spremam svjedočiti, naravno u Pratesovu korist. Naše nam informacije govore da se više puta nakon Pratesove osude pokušavalo obnoviti suđenje, ali je to bilo tek nekoliko mjeseci. Na kraju je zahtjev odbijen, teško će biti s takvom taktikom doći do cilja. Njemački zakon, kad je riječ o obnovi suđenja, vrlo je strog i moralo bi to biti jasno ne samo Perkoviću nego i njegovim pravnim i drugim savjetnicima. Pogled u njemački zakon bio bi dovoljan da ljudi shvate da je taj put više trošenje vremena za obranu nego šteta za optuženika. No svatko ima pravo na svoju taktiku u obrani, ali nimalo njemačkog zakona teško će biti provesti strategiju. Glavni argument Perkovićeve obrane jest da je Sindikat

povukao svoje svjedočenje na sudu u Münchenu i da će se suđenje Pratesu zbog toga ponoviti. To sigurno neće biti dovoljno, a ni dosad nije bilo te nema odluke o ponovljenom suđenju Pratesu zbog povlačenja Sindićeve izjave. Da bi se to dogodilo, a to bi Perkić nikad nije želio, trebalo bi znatno potpore Sindića pravomoćno osuditi pred njemačkim sudom za lažno svjedočenje u sudskom postupku protiv Pratesa, što se do danas nije dogodilo. Baš zato ne postoji pravna podloga da bi se Pratesu na osnovni "novog iskaza" Vinka Sindića moglo ponovno suditi. Nama nije poznato ni da njemačko državno odvjetništvo želi riješiti ovaj "zločin", što bi značilo da se ovi čači od samog početka nisu ni poput domaćina. Čudi i Perkićeva izjava da je spreman svjedočiti u Münchenu nakon što je u vrijeme suđenju Pratesu učinio vrijeme odbjeka, ali ne kao sud. U Münchenu ga odaju, ali ne kao svjedoka, nego kao osumnjenika. U tom slučaju svi smo zainteresirani što to Perkić može i želi reći.

Na kraju bi trebalo kratko dati neke informacije o sastanku Ante Nobila u Münchenu. Prema našim prijašnjim informacijama, Nobil je prije sastanka redovito tjednima zvao nadležne njemačke institucije i molio da se nađu kako bi mogli razgovarati o Perkićevom slučaju. Prema našim

Njemački zakon vrlo je strog kad je riječ o obnovi sudu i moralo bi to biti jasno ne samo Perkiću nego i njegovim pravnik i drugim savjetnicima

Informacijama Nobilo je pokrenuto inicijativu. Ne namjeravamo ocijeniti tu činjenicu, samo želimo upozoriti na to da za Njemce nije ni postojala pravna ili bilo koja druga potreba učiti u "pregovore" s Nobilom jer su očekivali da će Perković na temelju europske i međunarodne naloga biti izmijenjen u Njemačku. Ako su ga već čekali toliko godina, mogli su još i nekoliko mjeseci do ulaska Hrvatske u EU. No Njemci su ipak pristali na razgovor, možda kako bi doznali neke novosti koje bi Nobilo mogao ponuditi u cijelom slučaju.

Nobilova kampanja

Prema našim provjerenim informacijama mjesto razgovora bilo je u samoj zračnoj luci u Münchenu, gdje LKA (bavarska kriminalistička policija) i druge njemačke institucije imaju svoje prostorije. Razgovor je trajao dva sata. U tom razgovoru jedan je Nijemac upitao Nobila vidi li on nekog opasnost za sebe i za Perkovića zbog sadržaja razgovora i zbog Nobilovih tvrdnji da su Njemci na to pitanje nisu dobili odgovor.

Što se tiče ponude Nijemaca da bi Perković bio osuđen na tri godine i da bi mogao odmah oduštliti kaznu u Hrvatsku, možemo sa sigurnošću reći da Nijemci nisu dali takvu konkretnu ponudu.

Državno odvjetništvo u Njemačkoj, prema zakonu, ne može bez suda ponuditi kaznu, ali je značilo da državno odvjetništvo i tuži sudi, što je u Njemačkoj nemoguće.

Na kraju je opet čudno da Perković i njegovi "znanci" misle da se rješene

u sudbina cijelog slučaja nalaze u Beogradu samo zato što je u Beogradu navodno poslana Perkovićeva prosvjedna nota nakon Đurekovićeva ubojstva. Prošla su vremena kada je Zagreb u Beogradu tražio spas! Konačno.

U Beogradu braća Prtenjača imala reče o najnovijem razvoju Perkovićeva slučaja. Treba samo objasniti da je Nobilo počeo govoriti o svojem sastanku s Nijemcima u Münchenu nakon što je nedavno njemački tjednik Focus objavio podatke da je on ondje bio s njemačkim istražiteljima. Novinar Focusa bio je i kod Nobila u Zagrebu te ga sučio s time informacijom, što Nijemcima nije bilo poznato.

Nobilo pokrenuo kampanju tvrdeći da su Nijemci tražili sastanak s njime u Münchenu, da su Perkoviću za priznanje ponudili tri godine zatvora te njegovo promptno prebacivanje u Hrvatsku na izdržavanje te kazne zatvora. Ostaje otvoreno pitanje što je to Nobilo nudilo Nijemcima da su ga oni pitali koji li se za svojio i Perkoviću. Nijemcima je bilo jasno da nudio odvajanje udbaških tajni, imao organizatora udbaških ubojstava, likvidatora, predaju dokumentacije? Nobilo bi trebao znati da se svi takvi razgovori uredno vode u protokolima njemačkih istražnih tijela te da je sve zapisano, što traži njemački zakon. Jer, ako slučaj dođe na sud, a takvi razgovori nisu službeno zavedeni, slučaj može biti odbačen kao nepouzdan. Nijemci ne prepuštaju slučaju. I pitanje je dana kada će otkriti još detalja o cijelome slučaju jer ih jako irita stalno iznošenje neistina u Hrvatskoj.

Povezanost
Perkovića i
Tudmana već
prije rata bitna je
točka cijele
taktike i
strategije
Perkovićeve
obrane jer se
samo tako može
javnosti barem
sugerirati da je
Perković u
danima hrvatske
borbe za slobodu
bio i te kako bitan
čimbenik i osoba
od velikog
povjerenja
pokojnog
predsjednika
Tudmana

ANALIZA

NOBILO: NEĆU REAGIRATI, ALI SVI SU IM PODACI POGREŠNI

- Ne treba reagirati na ovakve istupe braće odvjetnika jer još se ne zna tko su oni u ovom procesu, koga zastupaju, dakle kad to bude jasno, može se i reagirati na njihove tvrdnje. No, koliko vidim, oni imaju, iznose ili su im dostavljeni potpuno pogrešni podaci i teze kao, primjerice, ona da sam ja s Nijemcima razgovarao na aerodromu. Netočno! (dai)